

Ik kijk met mijn ogen

- Wat?
- Ik heb een schilderij gemaakt.
- Zo. Zo.
- Je hebt gelijk, het zijn er eigenlijk twee.
- Hmm.
- Hmm?
- Hmm. Laat me eens kijken.
- Ja! Kijk vooral! Een mens kan niet genoeg kijken.
- Een lelijk en een mooi schilderij, klopt dat?
- Hè? Nee, dat zullen dan toch andere schilderijen zijn. Laat mij eens kijken.
- Als ik één oog sluit, zie ik alleen het lelijke exemplaar.
- En als je het andere oog sluit?
- Dan zie ik niks.
- Heel verwarrend. Ik zal mijn vader eens raadplegen.
- Die in de kelder woont?
- Ja die. Daar is het altijd donker. Ik dacht hem iets te geven waar hij naar kan kijken.
- Waar kijken wij dan naar?
- Jij hebt gelijk en ik heb geen idee.
- Het lijkt wel een houtskooltekening.
- Of een houtsnede. Dat zal ik toch niet gemaakt hebben. Ik weet namelijk niets van hout.
- En van dansen weet je ook niets, dat weet ik al heel lang.
- Dat bewonder ik zo aan jou: je fenomenale geheugen.
- Kun jij ook hoor. Als je nu eens begint met het je herinneren van dit gesprek. [Danst de deur uit.]

27maart10